

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

3 iulie 2019

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ziua de 3 iulie 2019, Plenul Curții Constituționale, învestit în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.11 alin.(1) lit.A.a) și art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbatere, în cadrul controlului anterior promulgării, următoarele obiecții de neconstituționalitate:

A. Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației, obiecție formulată de Președintele României;

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, a decis:

1. Cu majoritate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.I pct.1 și 2 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației sunt neconstituționale.

2. Cu unanimitate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.I pct.3-6 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației sunt neconstituționale.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului.

B. Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea alin.(2) al art.6 din Legea societăților nr.31/1990, obiecție formulată de Președintele României;

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea pentru modificarea alin.(2) al art.6 din Legea societăților nr.31/1990 este constituțională în raport cu criticile formulate.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României.

C. Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru completarea art.10 din Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, obiecție formulată de Președintele României.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a decis:

1. A admis obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că articolul unic [cu referire la art.10 alin.(1¹) lit.a) din Legea nr.7/2006] din Legea pentru completarea art.10 din Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar este neconstituțional.

2. A respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că articolul unic [cu referire la art.10 alin.(1¹) lit.b) din Legea nr.7/2006] din Legea pentru completarea art.10 din Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar este constituțional în raport cu criticile formulate.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului.

II. În aceeași zi, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul dispozițiilor art.146 lit.e) din Constituție și ale art.11 alin.(1) pct.A lit.e), precum și ale art.34, art.35 și art.36 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-a pronunțat asupra cererii formulate de președintele Camerei Deputaților de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, și Parlamentul României, pe de altă parte,

constând, în esență, în refuzul explicit al Înaltei Curți de Casație și Justiție de a aplica o lege adoptată de Parlament.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a decis:

1. A admis sesizarea formulată de președintele Camerei Deputaților și a constatat că a existat un conflict juridic de natură constituțională între Parlament, pe de o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte, generat de neconstituirea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a completurilor de judecată specializate pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, contrar celor prevăzute de art.29 alin.(1) din Legea nr.78/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr.161/2003.

2. Cauzele înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și soluționate de aceasta în primă instanță anterior Hotărârii Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.14 din 23 ianuarie 2019, în măsura în care nu au devenit definitive, urmează a fi rejudecate, în condițiile art.421 pct.2 lit.b) din Codul de procedură penală, de completurile specializate alcătuite potrivit art.29 alin.(1) din Legea nr.78/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr.161/2003.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică, potrivit art.36 din Legea nr.47/1992, președintelui Camerei Deputaților, Înaltei Curți de Casație și Justiție și președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

•

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**